

Indonesië 2015

Deel 5

Java Sumatra

Over het glas wijn
gesproken....Peter wil een foto
maken, stapt uit zijn stoel, stoot
daar mee tegen de tafel. Of het
zo zijn moet, mijn glas wijn valt
om.

Met de dure servetten geprobeerd de boel te stelpen. Helaas is daarbij mijn
broek bedorven. De wijn wordt met veel égard geschonken. Eerst laat de kelner
mij het merk van de wijn zien (alsof ik er verstand van heb). Na een

goedkeurend knikje van mij
schenkt hij een bodempje in
mijn gereed staande glas.
Volgens de regels laat ik de
wijn rondraaien in het glas
en neem een slokje. Pas na
deze handelingen schenkt de
kelner mijn glas. Dat is bij het
avondeten.

We hebben een prachtige
kamer met platje in het hotel.

Roomservice leest Peter op een briefje en ik ben de sigaar, want ik moet knop 6
indrukken. De kelner komt met twee potten koffie en mijn dag begint goed. Het
ontbijt is meer dan geweldig en we nemen een tafel buiten de eetkamer. Het is
koud, maar nog steeds 25 graden Celsius.

Wij hebben in de avond nog
samen op ons platje gezeten.
Peter houdt het voor gezien en
gaat naar de pulau kapok. Zonder
een glas wijn in mijn uppie op te
blijven, lijkt mij niets. Ik
verdwijnen dan ook maar in bed en
wij slapen onder een echt dekbed.
Morgen weer vroeg op.
De vuile was stop ik in een aparte
plastic zak. Wéér een plastic zak
erbij.

Het is heel jammer dat wij maar één dag in dat luxe hotel, zeer naar mijn smaak, hebben doorgebracht. Ik kan wel jammeren, maar ik heb zelf gekozen om een heel programma af te werken om naar Padang te kunnen gaan.

De volgende dag vertrekken wij richting pasar. Het is weer heel warm.

Ik koop daar een andere broek en een souvenir en wat fruit. Natuurlijk, hoe kan het ook anders op een pasar, word ik een portie belazerd, want bij een andere standhouder zijn de jeruks vele malen goedkoper. Ik mag zelfs

proeven en afdingen op de prijs. Op dat gebied, het kopen van fruit, ben ik nog niet thuis om eerst in de hele vrucht te knippen of die nog sappig is. Die blijkt later ook van geen meter te smaken. De beide vrouwen van de warung schateren van het lachen en ietwat verward loop ik door. Vanwege mijn kooplust, gaat Peter geld pinnen.

Hij laat mij nog een andere broek zien. Het is dezelfde broek van een andere kleur. Ik bedenk dat ik bij mijn roze broek met wit nog een witte bloes heb of later een rose met lange mauwen. Sudah laat maar.

Wij gaan naar een Boeddhistische tempel. Het is een groot complex en ik kijk mijn ogen uit. Bij de ingang van de tempel moeten wij onze schoeisel uittrekken. Er is daar een speciaal schoenenrekje dat keurig gesorteerd klaar staat.

Een apart altaar voor Boeddha. Natuurlijk brand ik een wierook. De tempel is helemaal in goudverf geschilderd.

Ik denk aan mijn zelf geboetseerde Boeddha die beschut op een kleine verhoging staat onder de rode Esdoorn in de voortuin.

De goudverf is in de loop der jaren afgebladderd. Ik heb geen potje goudverf meer. Ik doe wat geld in een kartonnen doos. Dat hoeft niet en ze kijken ook niet hoeveel ik erin doe. Het enige dat ze vragen is mijn naam en uit welk land ik

kom. Zo houden ze bij hoeveel toeristen er zijn gekomen en waar ze vandaan komen. Eigenlijk wil ik daar wat langer blijven om alles te bekijken. Helaas moeten wij naar een ander project van ons programma.

Nu hebben wij in Lombok ook een longhouse gezien, maar die is onbewoond.

Het longhouse in een Batak dorp is bewoond. Er wonen daar verschillende families. De chauffeur brengt ons bij de ingang, maar mag zijn auto daar niet parkeren en wordt teruggestuurd naar de zanderige heuvel.

Alweer eerst een trapje beklimmen en in het halfduister zit het hoofd van de familie. Ik praat gewoon het Bahasa met hem. Het is één grote ruimte waar zeker vier of vijf families hun “optrekje” hebben. Er komen nog meer familieleden bij. Een van de familieluitjes vertelt dat zijn zoon in Duitsland studeert. Ik zie een vrouw die sirih pruimt. Ze doet mij voor hoe dat gaat, want het rode sap spuugt ze handig in een boog in een kommetje. Ik ben geïnteresseerd, maar zij verstaat geen Bahasa. Ze laat mij een sirihblad zien, doet eroverheen gebluste kalk en daarna tabak en heeft al een betelnoot in haar mond. Van een andere vrouw krijg ik een betelnoot. Een schone, maar in de auto omwikkel ik die toch in een tissue. Toch

aardig van haar. Zij legt uit dat het kauwen van het spul goed werkt voor de tanden, maar ik kijk griezelen naar de kauwende vrouw met haar bloedrode tanden die druipen van het speeksel. In het half duister zie ik verschillende kamers die met een slordige oude lappen ietwat privacy geeft. Ook wordt daar gekookt en geslapen door de verschillende familieleden. Ik zie nergens een wasgelegenheid. Om zichzelf te wassen of voor de kleine- of grote boodschap zullen ze misschien ergens anders doen, denk ik. Misschien in een ander optrekje? Alleen de zon piept door het hoge dak en geeft het geheel een schimmig effect. We houden het voor gezien en maken aanstalten om te vertrekken.

Het hoofd van de familie ziet er oud uit, maar misschien is hij helemaal niet oud. Hij klautert snel het trapje af. Het is misschien een kwestie van gewenning. Hij gaat mij voor en staat al beneden op mij op te wachten. Ik ben opgelucht wanneer ik weer buiten sta, want in het longhouse ruikt het muf en naar andere zaken.

Hij wil mij nog andere longhouses laten zien en houdt bij voorbaat al zijn hand op. Ik heb genoeg gezien na deze belevenis en ben blij dat de chauffeur ons komt ophalen.

Ik stap snel in de auto. Ik moet heel gauw ergens anders mijn handen wassen na deze belevenis.

Die kans krijg ik want opnieuw gaan we op een slechte weg richting Tongging, een hotel aan het Tobameer, wij stoppen wij bij een warung waar we wat gegeten en gedronken hebben. Daar kan ik eindelijk mijn handen wassen tot boven de elleboog. We zien ook een grote waterval die stort in de diepte. Die diepte kunnen we via een lange weg met ik weet niet hoeveel treden zien.

Verschillende personen doen dat, maar voor ons is het ‘een brug te ver’.

We gaan naar ons hotel in Tongging.

Wordt vervolgd
Mila Boom-Schenkhuisen